

Szerkesztői iroda:
Kassa, Kovácsutca 15. sz.
Hová a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.
Kéziratok vissza nem
adtnak.
Csak bérmentes leveleket
fogadunk el.
Semmit sem közlünk, ha
nem tudjuk, kitől jön.

SZÍNHÉZSÉGI KÖZLÖNY

A vidéki színház érdekeit képviselő hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő: Báthory Románcsik Mihály.

Kiadóhivatal:
Kassa, Kovácsutca 15. sz.
Hová az előfizetési díjak
küldendők.
Előfizetési feltételek:
Egész évre... 6 frt — kr.
Fél évre... 3 frt — kr.
Negyed évre... 1 frt 50 kr.
Két óra... 1 frt — kr.
Egy óra... — frt 50 kr.
Egy szám ára 15 kr.
Előfizetések bármely nap-
tól elfogadtnak.
Nyílt-tér soronként 15 kr. A
nyílttéri díjak előre fizetendők.

A vidéki színház rendezé- sének kérdéséhez.

— A közönség köréből. —
(Négy közlemény.)

II.

Ha végig tekintünk egy vidéki másod-
rendű társulat játékrendjén, ritkán találunk
a sorozatban oly darabot, mely abszolút
beesésel bírna s alig találunk olyat, melyet
a társulat saját erejéhez mérten úgy előad-
hasson, hogy általa a közönségnek műél-
vezetet nyújtana.

Telvé van a repertoár mindenféle új-
donságokkal, de a melyek közül alig akad
egy-kettő, mely a személyzet erejéhez lenne
mérve. Nagy személyzetű fényes kiállítású
operettekről beszél a színlap, melyeket
Párizsban 200-szor, Bécsben tudj isten
hányszor adtak elő? A budapesti népszin-
ház újdonságai hirdetések napokon át rófnyi
plakátokon. A közönség érdeklődése felel-
gáztal. Elmegy a színházba kíváncsiságból.
Mit lát, mit hall? Hamis hangon éneklő
primadonnát, rekedt hangú tenoristát le-
ereszkedett huru zongora mellett, utána
kardalt, hol egyik hang a másikat mulja
felül nyers harmoniatlanságban, úgy, hogy
ha a hallgatóban egy kis zenei érzék van,
kénytelen a füleit bedugni. A fényesnek
hirdetett kiállításról „gépezetekről“ stb. mik
a darabhoz tartoznak s melyeknek előállít-
hatása végett az igazgató „semmi áldozatot
nem kimélt“ nem is beszélnek. Ezek legjobb
esetben a színlapon maradnak, mert ha
ezek előállítását az igazgató gyengébbek
kedvéért megkísérli, rendszeren neveltségessé
teszi magát s megbotránkoztatja vele a
műveltebb izlésű közönséget.

Nagy ritkán aztán színre kerül egy
modern dráma vagy vígjáték is, bár nem
a legjobb választékban, a midőn az agyon-
gyötört közönségnek is jut némi szellemi
táplálék, melynek élvezete mellett a felett
sajnálkozik, miért nincs olyan izletesen
elkészítve és feltalálva, amint azt az ő
esztetikai érzéke megkivánná? Akad ren-
desen egy-egy drámai hős vagy primadonna,
kinek játéka a figyelmet lekötőni képes, de
a mellékszereplők — az operettek meg-
szokott burleszk bohókodásai miatt modo-
rossá vált tagok által képviselve — az
egész előadás összhangját és zamatját tönkre
teszi.

Szóval a vidéki közönségnek alig akad
alkalma, hogy a színházban magasabb szel-
lemi élvezetet találjon, de igenis el lehet
készülve arra, hogy esztetikai érzéke, az
örökszép iránti fogékonysága s nem ritkán
erkölcsi érzése, a legbrutálisabb módon
megsértessék.

Elvégre is tapasztalván, hogy a kívánt
szellemi élvezet helyett gyakran oly silány-
ságot talál, melyen esztetikai s nem ritkán
erkölcsi érzéke is megbotránkozik, lassan-
kint undort, idegenkedést érez az illető
színi előadások iránt, végre bizonyos nemét
érzi a szellemi csömörnek, mely
az előadások látogatásától végkép visszari-
asztja.

Fájdalommal kell megvallanunk, hogy

vidéki közönségünk nagy része a szellemi
undor ezen fokozatához már is közel áll,
mely körülményt sajnosan tapasztalják leg-
kivált azon egyének, kik fáradságot vesz-
nek magoknak vidéki színi előadásokra
bérletet gyűjteni.

Adja isten hogy csalódjam, de e ve-
szélyes lejtőn máris annyira előre haladottnak
látom a vidéki színház ügyét, hogy ez
irányban haladva pár év alatt a színház-
nak egykor oly hő hazafias pártolása, éppen
azon művelt osztálynál fog végkép meg-
szűnni, mely leginkább van hivatva a vidéki
színház ügyét felkarolni.

E szomorú helyzetet a színházi kon-
gresszus s a központi kormányzó tanács
feladata segíteni és pedig minél előbb, míg
t. i. a teljes szellemi krach elő nem áll.

Segíthet pedig oly intézkedések és
rendszabályok behozatala által, melyek a
vidéki színház igazgatóknak az
operett-társulatok szervezését
oly feltételekhez kötik, hogy
jövőre csakis a nagyobb és né-
pesebb vidéki városokra szorí-
tkozzanak operett-előadásai-
ikkal.

Kívánatos ez nemcsak a szellemi si-
lányosságokkal agyon kintott vidéki közönség,
hanem a színházak, sőt maguk a vidéki
színház igazgatók érdekében is.

Általános ugyanis a panasz vidéki
színház igazgatóinknál, hogy hacsak különös
anyagi pártfogásban nem részesülnek, ren-
desen deficitre kell dolgozniok. Ezen
nem is lehet csodálkozni ha tekintetbe vesszük
hogy a rendes drámai személyzetet kívül
operett-személyzetet, karmestert, férfi és női
kart kell szerződtetniök s a hangjegyek,
partitúrák lemásolása tetemes kiadást vesz
igénybe s ezenkívül majd mindegyik új
operett előadásához némi különös díszletek
és jelmezek is szükségesek volnának. A
zenekarról nem is szólok, mert a vidéki
kiseb színház igazgatók ezt rendszeren elengedik
s annak helyét egy-egy bérelt ócska zong-
orával szokták pótolni.

Nagy városokban az operettekre tett
rendkívüli kiadások rendszeren megtérülnek,
mert a zenekedvelő közönség némely ked-
velt operettet 20—30-szor is végig hallgat,
de vidéken, a hol egy-egy zongorának ne-
vezett felhurozott tekenő kísérete mellett
színre került operett-előadásánál éppen a
zeneértő közönség van kitéve a
legnagyobb mártíri szenvedésnek s a hol
egy-egy új operett csakis azon célra van
tartogatva, hogy egy színi idény
alatt egyszer nagy közönséget
csaljon a színházba, bizony mon-
dom: nem fizeti ki magát:

Ha még ezekhez hozzáteszük, hogy
jó tenorista vagy koloratur énekesű a fehér
hollók közé tartozik, kiket bizonyára má-
sodrendű színház igazgatók meg nem nyerhetnek
s kénytelenek egy-egy czérnavékony hangú
kezdőnek — csak hogy tenoristájuk le-
gyen — olyan fizetést adni, a milyennel
gyakran akárhány tanulmányozott értelmes
vidéki jellemszínész sem dicsekedhetik, le-
hetetlen feltennünk, hogy e fonák helyzet

boszankodást ne ébresszen magukban az
igazgató urakban is.

Hogy e szomorú fonák helyzet mily
zsbibasztólóg hat a színház fejlődésére,
naponként tapasztaljuk.

Moliere és a „Misantrop“

— Tanulmány. —

Írta: Rogeard.

(Vége.)

Maga Rousseau is Alcestben egyedül a becsü-
letességet látta és azért kérde? „Miért tette Moliere
neveltségessé az erényt?“ Igen, Alcest az erényt
képviselet, de nincs nagyon neveltségessé téve, csak
tulzások és vak szenvedélye teszik neveltségessé;
de végül mégis igaz van. Ellenkezőleg neveltségessé
egész környezet, a kaczer nő, Philinte, a két
marquis. És mindezek élő alakok voltak. Celimene
Moliere neje volt. Arsinoe: du Parquet kisasszony;
a két marquis; de Guth gróf és Blausan urak
voltak. Ez nem találgatás, mint általában a költ-
észeti alakok eredetijénél szokás, ezek biztos
adatokra alapított tények, a minthogy ép ily
kétségtelen, hogy Alcest: maga Moliere.

A kritikuskok egy része a darabban csak egy
becsületes ember és egy kaczer nő szerelmi
komédiáját látta, más része a „Misantrop“ fél-
szégségűnek satyrját, harmadik rész Moliere
subjectív emlékeinek kifejezését. Mindez igaz együtt
véve is, mindenik ki van abban a darabban fejezve,
sőt még több is. Mert ezeket ki nem zárva, sőt
azokat felölve, foglaltatik abban a 17-ik század
társadalmának éles bírálata is, hisz a hízog ud-
varozzok, a szószátyár társalgás, a társadalmi
könyöműség vannak abban satyriálva. És noha
mindenre dühös Alcest és dühösen mondja:

„... Általán mindenkit gyűlölök.
Az egyiket, mert rossz s gonosztevé,
A másikat, mert jó a rossz iránt,
És nem gyűlölő oly erélyel,
Mint az erénynek illének a bünt!“

de azért egyszersmind melancholikus is, — érez,
szenved azon társadalmért. És ha a darab után
elmegy, itt hagyja a társaságot, kérdés: vajjon
nem-e csak a 17-ik századbeli francia udvar
társaságát és ledér társadalmát értő-e alatta? Az
ő gyűlölete nem terjed ki minden társadalomra,
csak arra a könnyelmű, ledér társadalomra, mely-
ben élt.

Camille Dasmoulin oly messze ment bi-
rálatában, hogy Alcestben a republikánus típusát
látta; és határozottan lehet mondani, hogy Moliere
a szabadság ügyének használt, mert eszméi, alakja
a mellett küzdének két századon keresztül: különösen
a „Misantrop“ erkölcsi puritán nézete, határozott
reakciót képeznek korával. E „Misantrop“ alakja
nemesek hozzá, de Montausierhez is volt hasonlító.
a mi különben egy emberre a legnagyobb dicséret,
mert gyűlöli ez az ember hibáit, de szereti
fejlődését, erényeit; törekszik oda hatni, hogy egy
magasabb típusú tüzünk ki magunknak eszmény-
képpül és azt kiálja hozzáunk Moliere Alcest által:
Igyekeztek hozzám hasonlítani, mert a mely
napon megközelíttek engem, a gonoszok uralma
véget ér és a Misantrop megszűnik embergyűlölő
lenni.

CSARNOK.

Khinai színészek.

— Vége. —

Pekingben 12 színház van s ezek közt jelen-
tékeny helyet foglal el a menyei birodalom egyik
legjelesebb komikusának Canesa-Eurlnak társulata.
Ősi, részben mythologiai alakok személyesítését a
khinaiak kiválóan szeretik, de a jelmezeket kivül
alig vehető észre valami náluk, mi régiségre em-
lékeztetne, sőt mivel a rögtönzések nagy divatban
vannak, a színészek is minduntalan igyekeznek

darbjaikat tréfákkal s a jelenkor eseményeire célzó mondókéakkal fűszerezni. Canesa-Eurl színháza különben épen olyan, mint bármely más színházi épület. A Tachala-Eurl utczában fekszik s körülötte mint előcsarnokában bazár van, melyben ékszerket, gyümölcsöket és más enniválókat árulnak s a kapu előtt mutatványokkal csalogatják a közönséget. Földszinten kis asztalok s egyszerű fapadok állanak. Közvetlen utánok mintegy másfél méter magasságban emelkedik a színpad, mely a nézőtérnél jelentékenyebb. A pipafüst és theaszűrés itt is elengedhetlen. A falakon falragaszok vannak s fölirattal: „Siao—sine—dsai—von“ azaz óvakodjatok a tolvajoktól.

A színészek játékaikban rendszeren nagy élelkeséget és ügyességet fejtenek ki. Szavalásuk éneklős de az emberábrázolásban s a szenvedélyek kifejezésében sok ügyességet tanúsítanak, sőt még az állatokat is, mint az oroszlánt, tigrist, leopárdot stb. remekül tudják utánozni. Merész csoportosítások, szenvedélyes taglejtések, sőt néha-néha ugrások sem nélkülözhetők a tragikus hőskönel. Rendszeren minden színházban ugyanazon repertoir fordul elő s így az egyes színészek jól tudják szerepeiket: ha megakadnak, nem ritkán segítenek magukon az által, hogy a háttérbe vonulva egy pár kanál theatr hörpintenek, míg eszökbé jut a mondóka. Különbön a közönség inkább csak a komikusokat és erőművészeket tünteti ki s ezért a valódi színészeknek nincs is kellő ambíciójuk s rendszeren mindmégannyi egy színvonalon áll.

Mondják különben, hogy a kikötővárosokban hol a menyéi birodalom lakóai az idegenekkel gyakran érintkeznek, a kínai színészetben is meglátszik a változás. Valószínű azonban, hogy az átalakulás nem lesz meg egyhamar. Régi színműveikhez, melyek tulajdonképp csak dialogizált történetek, a kínaiak szigorúan ragaszkodnak s valóban magában a társadalmi átalakulásra, kevéssé fogékoay nép szellemében kellene lényeges fordulatnak beállni, mielőtt a kínai színészet is némileg hasonlóná lenne az európaihoz.

V. G.

Előfizetési felhívás

„Magyar színészek és színésznők életrajzi, Adat-, Emlék és Színműtár“

című füzetes vállalat negyedik füzetére mely a már megjelent három füzethez hasonló változatos, gazdag és érdekes tartalommal jelenik meg.

Előfizetési ár: 5 füzetre l frt 50 kr. — Egy füzetre 30 kr; a megjelenés után bolti ára 40 kr. lesz.

Egy füzetre is elfogadjunk előfizetést 30 krajczárjával. — Gyűjtőknek 10 példány után egy tiszteletpéldányt szolgáltatunk. Az előfizetési pénzek a „Színészet Közlöny“ kiadóhivatalába (legzélszeribben postautalványon) küldendők. Kassa Kovács utca 15. sz. a.

A már megjelent 1., 2. és 3-ik füzet 40—40 kr-ért kapható lapunk kiadóhivatalában és Budapesten Aigner Lajos könyvkiadóánál.

A szerkesztőség és kiadóhivatal.

Fővárosi hírek.

— A színészegyesületi ügyek. Felhívának a színigazgató urak saját érdekükben is, hogy számadásaikat mindig oly tisztán, pontosan és rendszeren vezessék, hogy a k. igazgató tanács által esetleg kiküldött vizsgálat azokat mindig rendben találja. — A „Franklin-társulat“ című nyomdai intézet, a színész-egyesület könyvtára számára 98 darab, összesen 130 frt értékű könyvet ajándékozott. — Kertész Mariskának, ki szerződést szegett, a további működést megengedte a k. i. tanács, de köteles öt hó alatt egyenlő 10 frtos részletekben 50 frtot fizetni a nyugdíjalapra.

— A népszínházban „Turi Bore-a“, Gerő Károly, a népszínház ellenőrének népszínműve, mely mult évben a budai színpadon ismételt előadást ért meg s a saját egyhangu elismerését vette s melyt szerző ujabban átdolgozott, Blahánával október 5-én került színre. A darab ismertetését jövő számunk fogja hozni.

Vidéki hírek.

— Mai számunkkal beszüntetjük a félévnyi kiadást, a jövő számtól, — október 14-ikétől — kezdve, minden vasárnap ismét egész iven jelenik meg lapunk. Midőn ezt tudomásra hozzuk, egyszersmind kérjük azon t. olvasóinkat, kiknek előfizetése szeptember hó végével lejárt, miszerint méltóztatassanak előfizetéseiket mielőbb megújítani, mert fölösleges számú példányokat nem nyomathatunk és így a később érkezőknek, teljes számú példányokkal nem leszünk képesek szolgálhatni.

— Köszönet nyilvánítás. Mindazon színtársulatok, pályatársaim, barátaim és kedves ismerőseim, kik boldogul teledhetlen szeretettel nóm halála által ért csapás alatt rólam megemlékeztek, résztvevő vigaszukkal enyhíteni igyekeztek bánatomat: fogadják ez uton hálás köszönetemet, barátságukért és megemlékezésükért. — Aradi Gerő, színigazgató.

— Kassán átutazólagi e-héten a következő szí-

nészek és színésznők látogatták meg lapunk szerkesztőségét: Gál Sándor (igazgató) Köcsi Lajos, Kelemen Imre és neje Molnár Gizella, Nagy Mihályné, Nyíri Lajos, Bodrogi László, Kovács Gusztávné, és Hegedűs István. — Átutaztak még: Szép József és Jáni János színtársulata.

— Nagy Vínocze a szegedi színház igazgatója mint halljuk, már lépéseket tett az iránt, hogy a nagyváradi színpárt nyárára ő bérelhesse ki.

— Beregszászon Lászy Vilmos társulata m. hó 26-án tartotta utolsó előadását s Munkácsra ment, hová az újonnan szerződött tagok is megérkeztek már. Az igazgató betegsége miatt, mely — mint örömmel értesülünk — némileg javult, felépüléséig még Beregszászban marad néjével együtt. A Kassán elterjedt halálhír tehát mint mult számunkban jeleztük, csak légből kapott volt. Beregszászi leveleznök értesítése szerint, az orvosok azt állítják, hogy Lászy Vilmos már túl van az életveszélyen, balkezt és bal-lábát ugyan még nem mozdíthatja, de az érzékenység azokba már is kezd lassanként visszatérni. Jövő héten villanyozni fogják s van remény, hogy bal végtagjainak használatát előbb korlátoltan, idővel pedig teljesen vissza fogja nyerni.

— Hymen Budapestben a ferencziek templomában e hó 2-án d. e. 9 órakor tarták meg esküvőjüket Mihályot s Hajnalka énekesnő és K. E. t. y Marton. Az ifjú tehetséges pár a delután hajóval Bajára ment Balogh Alajos társulatához, hová a télre szerződött. Tartós boldogság és meglegedés kísérje a házaspárt utaikon.

— Szegeden a társulat már két hete egészen együtt van, szíclyton tanul, próbál. Az eddig be-tanult darabok: Odette, Párizsi regény, Dósa, kis szórakozott. II. Rákóczy Ferencz, Kertészleány. Serge Panité stb. — Az egyveleges ünnepélyes előadási terv — mint nekünk írják — elmarad, — helyette csak prolog fog menni és Dóczy „Utolsó szerelem“ című vígjátéka. A társulatot bemutató előadás II. Rákóczy Ferencz“ lesz. A kiraly otlléte alkalmából „drágaság“ központja, mi egy színtársulat zsebére jelentékeny pressio. Értesülésünk szerint, boldognak tarthatja magát a ki 20—30 frton alul egy szóbát kaphat s ebédért személyenként 15—20 frtot kell fizetni egy hóra. Hja, „Az alkalom stb. éneklí Pákratesz.

— Kassai színészet. A kassai színtársulat első előadása — mint már jeleztük — mult szombaton, szept. 29-én tartott meg. A tulajdonképpeni előadást „A magyar Thalia üdvözlötte Kassának“ című allegorikus kép előzte meg, mely alatt az összes személyzet a hymnust énekelte. Ugy a képletet, mint a kitünő rendezést Molnár Györgyöt zajosn megalapolta a nagyszámú közönség. Ezután a „Bánk-bán“ került színre. A czímzerepet Molnár György játszta oly nagy hatással, hogy a közönség több ízben megalapolta még nyílt jelenésben is. Mellette még kiintek: Medgyaszay Evelin (Melinda), Ivánfi Ignác (Otó) új tagok, Hegedűs (Petur), Temesváryné (Gertrudis), Sz.-Németh (Biberach) és Szathmáry (Tiborz), kik szintén sok tapost arattak — Az újonnan szerződött tagok e héten mindnyájan bemutatják magukat kedvező skkerrel; bővebben rólnk többszöri látás után írunk, most csak egyszerűen megemlítjük, hogy Ebergenyiné Amália, a „Csikós“-ban Karvasiné szerepében lépett fel először. Cservári Ilon Marzsolóben, Németh János Frickeiben és Fenyvesy Emil „Hadjárat a békében“ Folgen szerepében, — Csütörtökön „Dóna Juanita“ operette került színre szép számú közönség előtt. Erdélyi Mariettát (René) kiléptekor három pompás nagy esokorral fogadták s ugy éneke mint élelket játékaert megerdemelt taposkban részesült Kautai Teréz (Olympia) egészen elfeledtette mult évi elődjét. Mezei Mihály (Gaston) teljesen hangjánál volt, szépen énekelte több énekszámát megalapoltak, ugyszintén a Kovács Ilkával való kettőst is. Kovács Ilka (Petrita) igen használható színésznő mindemben, Csinos, rokonszenves hangja van és sok igyekvettel adta ma esti szerepét. Veress Sándor (Riegó) érezes bariton hangjával tint ki. Hegedűs (Douglas) és Sz.-Németh (Pomponio) folyvást derültségben tartották a jelenlévőket. — Veressné betegsége után, holnap hétfőn lép fel először Nap és hold operette Beatrix szerepében.

— Munkácson 70 bérlete van Lászy társulatának, innen e hó vége felé onul Szatmárra, téli állomására.

— Szentesen Bogó Alajos az „Igmándi kispap“ pal végezte be az előadásokat és Selmezbányára tette át állomását, hol esütörtökön volt az első előadás: „Bozótí Mártia.“

— Baján Balog Alajos e hó 13-án „Bánk-Bán“ tragédiával nyitja meg az évadot.

— Esküvő Lubinszky Ödön szept. hó 27-én vezette oltárhoz Kozolváron Gläser Herminé. Mindkettő tagja az ottani színháznak. Sok szerencsét és boldogságot az új frigyhez!

— Szerződötések. Polytatás. Pajor Emilia operette és népszínműnekesnő Lászy Vilmos színtársulatától Aradi Gerő színigazgatóhoz. — Szirmayné Teréz, anya, társalgási és finom komikán, Jakab Lajos társulatához. — Boeska Józsa, operette és népszínműnekesnő, utóbb Farkasánál, Gaál Sándor színigazgatóhoz. — Andorffiné Perencz karnantó és másodhegedűs, Szilágyi Béla társulatához. — Andorffiné Csengeri Fridekka karnó ugyanoda. — Tóth Antal, hős, jellem és tragikus Balassa Károly társulatától, Aradi Gerő színigazgatóhoz. — Károlyiné Nagy Róza drámai társalgási szende és hősnő Homokay L. társulatához. — Klár József karmester Gaál Sándor színtársulatához. — Aranyosi Gyula jellem és apa ugyanoda, Aranyosi né Gizella operette s népsz. énekesnő. — Kövy Ede népsz. és op. bariton ugyanoda. — Szerémfalvy Béla szerelme és társalgási ugyanoda. — Farkas Nina karnó, Pesti-Polgár társulatához.

— Nagykanizsán Aradi társulata már csak rövid ideig marad. Ez időn belül lépend fel Pajor Emilia és H. Ducez Nina A lefolyt héten volt Reiner Antónia és Arányi Dezső jutalomjátéka, előbbi a „Feln rosszá“-t utóbbi „Tricoche és Ca-colet“ bohózatot választá. A közelmut előadások közül kiemelendő Aradi Emilia jutalomjátéka m. hó 26-án. — „Marjolain“ adatott. Jutalmazott igen szép felgással játszott s gyönyörűen énekel. A közönség két szép esokorral s értékes ajándékkal

tüntette ki s minden kilépte alkalmával nagy óvátival fogadta. Zajos tapoktat arattak még Borand Gyula, Juhász Sándor, Érczy Ferencz és Bodrogi Dénes. — „Hunyady László halála“ nagy hatással adatott. Somogyi Károly — írja a „Zalai Közlöny“. — igen kitünő Hunyady László volt; szerepét teljesen betöltötte. Demidor (V. László) jelesen alakított, Bodrogi Lina (Mária) kimagaslott az örülesi jelenetben, szóval az egész darab összerá-góan játszott el.

— Eljegyzés Nagy Gyula, Lászy színtársulatának tagja, m. hó 27-én váltott jegyet özv. Kom-játiné szül. Temesváryné Szeréna, beregszászi bir-tokosnóvel. Fogadják szer-nese kívánatunkat!

— H. M. Váserhelyen Hegyi Gyula társulata feloszolván, annak egyrésze Sándorfi Lajos vezetése alatt Szegváron játszik.

— Pápái hírek. A székesfehérvári társulat Pápan az utolsó hetet tölti. E hó 9-én lesz az utolsó előadás: „Vörös sapka“. A lefolyt héten K. Honti Marinak, Havasy Jenőnek és a Bokody családnak volt jutalomjátékuk. — Bácsné jutalom-játéka alkalmából a „Koldus diák“ adatott zsufolt ház előtt. Tapshivár, három diszes nagy koszorúval és virág esokorral fogadta a közönség jutalmazott kedvencét. Bokody Antalnak, a mult napokban volt születés napja, melynek még az is ritka érdekltséget kölcsönzött, hogy ez évben tölti be színészi működésének 25 évét is. — E kettős alkalmat a színtársulat tagjai arra használták fel, hogy az ünnepeltet egy igen diszes ezüst serleggel lepjék meg, melyet Bács Károly megható beszéd kíséretében nyújtott át. — A beszédet szünni nem akaró éljenzést követte. Ezután a kis Bács Anna hozott egy diszes virágcsokrot, melyet esinos alkalmi vers kíséretében adott át. — A jubilans mind-zen megtszilletetésekkért meghatottan mondott köszönetet. Az ünnepélyt fényes lakoma fejezte be, melyet számos fölköszöntő fűszerezett.

— Nagy-Körösön Hevesi Lajos, Szegedi színtársulatának tagja, a zsidó vallásról áttért a kath. hitre. Keresztzülobi Gubody Gedeon városi főkapitány s Papp Imréné kecskeméti törvényszéki bíró neje voltak.

— Alberti Irsán Körösy Bertalan daltársulata működik eseddig mindig szép számú válogatott közönség előtt, melynek Körösy, Körösyné és Lang a kedveucezi.

Szives tudomásul,

A vidéki színészet azon tisztelt tagjait, kik lapunknak előfizetői, kérjük, hogyha október elsőjével megváltoztatták helyeiket, sziveskedjenek ezt, valamint új állomásaikat velünk postafordultával tudatni, hogy a lap pontos szétküldésére nézve akadály ne merüljön fel. — Mai számunkat csak azon t. előfizetőinknek küldtük meg, kiknek hollétéről biztos tudomással bírtunk a többiek lapját félretettük.

Színtársulatok állomáshelyei.

Mult számunkban közölt névsorból, e héten csak a következő színigazgatók változtatták meg helyeiket: Bogó Alajos Selmezbánya. — Farkas Gusztáv Rimaszombat. — Lászy Vilmos Munkács, — Nyéki János Körösbánya. — Gáspár Jenő Dob-sina. A többiek a régi helyen működnek.

Felhívás.

Alólírott daltársulati igazgató felhívom mind-azokat, kik hozzám f. é. október 1-től biztos fixum fizetésre szerződni óhajtának, hogy ebbeli szándé-kukat szerény feltételeikkal, bérmentes levélben a „Színészet Közlöny“ t. szerkesztőségével vagy velem, mielőbb tudatni sziveskedjenek.

Aszód, 1883. szept. 28. Zoltán Gyula, igazgató.

Keresünk

Aradi Gerőhöz: apaszínművet és egy másodszerelést, a kik rögtön-mehetnek.

Gáspár Jenőhöz: szerelést, komikust. énekesnőt, sugót és két segédzsinézt.

Ajánlkozik

egy operette tenor, hős, jellem, ezen kívül mást is játszik 80—90 frt g. egyhavi előleg, két fél j. és u. k. mellett. Rögtön mehet

A BRAND-féle svájci labdacok.

Végre megszabadítva!

„Több évig szenvedtem altesti bajokban, székrekedésben, midőn végre egy doboz svájci labdacshoz jutottam mely Brandt Richárd gyógy-szerész urtól való, s azt használva, már feléve, hogy minden bajomtól megszabadultam, mit enzenel bizonyított. Sellner főpolgármester, u. p. Weissenfels. Annavölgyi huta Csehországban, június 1-én.“

Mindenki tudja, mily súlyos betegségek származnak a székrekedésből, azok ellen siesen tehát mindenki magát megvédeni, az e bajban, minden létező szerek közt leghatalmasabb szerrel: a svájci labdacokkal, melyekből egy doboz 70 kr.-ért kapható a gyógyszerárakban.